

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτισίς ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον.
Συνδρομαὶ Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες
να ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ να
ἀποστείλωσι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν
συνδρομὴν αὐτῶν καὶ να ἀπευθύνωνται πρὸς
τὸν συντάκτην κ. Γ. Κ. Γάγαρη.

ἡμῶν ἄρθρῳ ἐ-
Ἐν τῷ προηγουμένῳ ζηγήσαμεν τὰ
αἷτια ἅτινα ἐ-
πῆνεχον τὴν μεταβολὴν τῆς Ἀγγλικῆς πολι-
τικῆς ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ καὶ κατελήξαμεν
εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ μεγάλη Βουλγαρία
ἐπαυσε πλέον ν' ἀποτελῇ τὴν βάσιν τῆς πολι-
τικῆς ταύτης ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου.

Δὲν πρέπει ὅμως να πλανώμεθα ὑπολαμβάνοντες, ὅτι ἡ τοιαύτη περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ παράγοντος ἐν τῷ Αἴμῳ μεταβολὴ τῶν ἀγγλικῶν ἰδεῶν ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν δεόν να ἔχῃ τὴν ἐπὶ τῷ φιλελληνικώτερον τροπῇ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ οὐδέποτε ὑπῆρξεν εὐνοϊκὴ διὰ τὴν ἰδρυσιν ἰσχυροῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, πάντοτε δ' ἐπολέμησε τὴν εὐρύτεραν ἑλληνικὴν ἰδέαν καίτοι παρεχώρησεν ἡμῖν τὴν Ἐπτανη-
σον, καίτοι συνήργησε κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας, καίτοι φαίνεται ἐγκαταλείψασα πλέον καὶ τὴν ἰδέαν τῆς παρακωλύσεως τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος· παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς εἶνε ἀνεκτὴ ἡ ἰδέα τῆς εὐρύσεως τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρι τοῦ σημείου τοῦ να ἔχῃ περὶ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια κατοίκων, καὶ διὰ τοῦτο πιθανὸν εἶνε ὅτι εἰς τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης, εἰς τὴν ἐν καιρῷ προσάρτησιν τῆς Ἡπείρου, εἰς τὴν πρόσκτησιν νήσων τινῶν τοῦ Αἰγαίου, ἴσως δὲ καὶ εἰς καλλιτέραν τινὰ διαρρύθμισιν τῶν πρὸς τὴν Μακεδονίαν συνόρων μας, δὲν θὰ ἀντέδρῃ, ἐν τῇ στιγμῇ τῆς τελικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ Ἑλλάδα περιλαμβάνουσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πᾶσιν τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην καὶ πάντα τὰ ἀκραίφῳς ἑλληνικὰ διαμερίσματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἥτοι Ἑλλάδα ἐκ δώδεκα τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων κατοίκων, οὐδὲ ν' ἀκούσωσι θέλουσι, διότι μία τοιαύτη Ἑλλάς θὰ καθίστατο ναυτικῶς μὲν καὶ ἐμπορικῶς κυρία ὅλης τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου, στρατιωτικῶς δὲ θὰ ἦτο τὸ ἰσχυρότερον τῶν χριστιανικῶν Κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ θὰ ἐδημιουργεῖ στόλον ἰσχυρὸν κινούμενον ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Σουέζ, ἐπ' αὐτῆς τῆς πρὸς τὰς Ἰνδίας ἀγούσης ὁδοῦ, πραγματικὴν δυσάρεστον διὰ τοὺς ἄγγλους. Ἐχουσι λοιπὸν οἱ ἄγγλοι λόγους πολὺ σοβαροὺς ὡς καταπολεμῶσι τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ἐὰν δὲ ἡ πεῖρα τοὺς ἐδίδαξεν ὅτι ἡ ἰδρυσιν μεγάλης Βουλγαρίας εἶνε ἀδύνατος, καθὼ προσκρούσασα κατ' ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν, ἐννοοῦσιν ὅμως πάντοτε ὅτι πρὸς ἐκσθένησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ δύναται ἄριστα να τοὺς χρησιμεύσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὁ βουλγαρικὸς παράγων. Διὰ τοῦτο, καίτοι ἐπαυσαν πλέον ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς

Μακεδονίας συμφώνως πρὸς τοὺς βουλγαρικοὺς πόθους, καίτοι συνεφώνησαν μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας πρὸς συντήρησιν τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος μετὰ τινῶν μεταρρυθμίσεων, δὲν ἐπαυσαν ὑποστηρίζοντες τοὺς βουλγαροὺς ἐναντίον ἡμῶν. Οἱ Βούλγαροι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ χρησιμοποιοῦνται ὡς ὄργανα πρὸς ἐκσθένησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅργανα ἐργαζόμενα ἀσυναισθητῶς διὰ λογαριασμὸν ἄλλων, ἀφοῦ οὔτε ἡ Ἀγγλία, οὔτε δὲ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσία μεθ' ὧν αὕτη συμπτᾶται σκέπτονται να χαρίσωσι τὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς Βουλγαροὺς. Ἡ συμφωνία τῶν Δυνάμεων τούτων ἀποβλέπει εἰς τὴν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διατηρήσεως τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος βαλκανικῶν διεθνοποιήσιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τρεφούσης πάντοτε ἐκάστης αὐτῶν τὴν κρυφίαν ἐλπίδα, ὅτι ἴσως ἐν τῷ μέλλοντι αἱ περιστάσεις θὰ τῇ ἐπιτρέψωσι να ρυθμίσῃ τὰ πράγματα κατὰ τὸ συμφερότερον αὐτῇ. Κώλυμα πρὸς τὴν τοιαύτην διεθνοποίησιν ἀποτελοῦμεν, ἀφ' ἐνός οἱ Ἕλληνες, ἀφ' ἑτέρου οἱ Ἀλβανοὶ καὶ κατὰ τρίτον λόγον ἡ στρατιωτικὴ ἰσχὺς τῆς Τουρκίας ἐννοούσης να διατηρήσῃ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῆς κτήσεις ὡπωσδήποτε. Τὰ τρία λοιπὸν ταῦτα κώλυματὰ δεόν να ἀρθῶσιν, ὅπως τὰ σχέδια τῶν Δυνάμεων τελεσφορήσωσιν· ἔχουσι δὲ ὡς ὄργανα πειθήνια ἐξυπηρετοῦντα τὰ σχέδια τῶν, τοὺς Βουλγαροὺς, ὧν ἡ περιστολὴ εἶνε λίαν εὐχερὴς καθ' ὅσον ἀνδρήποτε στιγμὴν ἤθελον καταστῆ ὀχληροί. Ἀρκεῖ μία ἀπειλὴ πολέμου τουρκοβουλγαρικοῦ ὡς καταστήσῃ τοὺς ἐν Σόφίᾳ ἄρνια. Τοῦτο ἐγένετο ἤδη καταληπτὸν ἐν ἀπάσῃ τῇ Εὐρώπῃ, ὡς ἐπίσης ἐγένετο καταληπτὸν καὶ τὸ ὅτι ἀρκεῖ ἐλαχίστη ἐξωτερικὴ ὥθησις ὡς ἐπέλθωσι μεγάλα ἐσωτερικὰ ἀνατροπὰ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐξουδετεροῦσαι τελείως τὴν ἡγεμονίαν, ὡς ἀρκεῖ καὶ ἐν φερμάνιον Σουλτανικόν, ὡς ἡ ἐν Κωνσταντινίᾳ Βουλγαρικὴ ἐξαρχία πύσῃ ὑπάρχουσα. Οὕτως οὐδὲν ἐξ ἡμῶν πρέπει να ἐκπλήττῃ τὸ γεγονός, ὅτι φέρονται τοσοῦτον κολακευτικῶς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ αἱ τρεῖς Δυνάμεις αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν βάσιν τῆς νεωτέρας περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Αἴμου διεθνούς συνεννοήσεως. Ἰσως μάλιστα αἰσθάνονται καὶ τὴν ἀνάγκην να ἐπιδαψιλεύσωσι τὰς περιποιησεις ταύτας εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Φερδινάνδου ὡς ἐνισχύσωσι τὴν λίαν διασεσκαυμένην θέσιν του καὶ προλάβωσι τὸ χάος ὅπερ θὰ ἐγεννᾶτο ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ἐκ μιᾶς βιαίας ἐκρήξεως τῶν ἀνθηγεμονικῶν αἰσθημάτων, ἅτινα ὑποθόσκουσι παρὰ τῷ βουλγαρικῷ λαῷ, ὡς πρότινων μηνῶν ἐναργέστατα κατεδείχθη.

Ἡ δημιουργηθεῖσα διὰ τὸν ἑλληνισμὸν μετὰ τὰς τελετταίας ἡγεμονικὰς συνεντεύξεις θέσις τυγχάνει λίαν δυσχερὴς, μολονότι καὶ τῶν Βουλγαρῶν τὰ ἐπὶ τῆς Μακεδονίας σχέδια ἐμκαταιώθησαν. Ἐχομεν να παλαίσωμεν περὶ ὑπάρξεως πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας, ὧν τὰ σχέδια ἐνοχλεῖ καὶ διαταράττει ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος. Ἀλλὰ δὲν πρέπει να ἀπολέσωμεν τὸ θάρρος, διότι τὰς συμπτώσεις ταύτας τῶν ἰσχυρῶν δὲν χαρακτηρίζει ἡ εἰλικρίνεια, ἡ δὲ ἀμοιβαία μετὰ τῶν δυσπιστίων ταχέως θέλει διαλύσει τοὺς ἐπὶ τῆς ἀδικίας καὶ τῆς καταπίεσεως βασιζομένους συνδέσμους τῶν καὶ θέλει τροποποιήσῃ ἐκ νέου τὴν διεθνή κατὰστασιν ἐπὶ τὸ εὐνοϊκότερον δι' ἡμᾶς.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Πῶς ἐγένετο ἡ πώλησις τῶν ἱμλιακίων εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον δὲν ἐνδιαφέρει να ἐξετάσωμεν νῦν, καθότι πρὸ ἐνός ἢ δύο ἐτῶν τὰ χωρία ταῦτα ἐξετέθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἥτις καὶ ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς κατοίκους. Ἀγνοῶ ἐὰν οἱ πρόκριτοι ἀπάντων τῶν χωρίων προσῆλθον να δηλώσωσιν ὅτι ἀγοράζουσιν ὑπὲρ τῶν κοινοτήτων ταῦτα, ἀσφαλῶς ὅμως γινώσκω, ὅτι ἐν Πωγωνίῳ πολλὰ κοινότητες ἐδήλωσαν, ὅτι μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπεδέχοντο τὴν τοιαύτην ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πώλησιν, ἥτις τὰ μέγιστα ἠθέλην ἀπαλλάξει αὐτοὺς ἀπὸ τὰς καταπίσεις τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ ἱμῖου. Ἀλλὰ, εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην, οὐδεμία ἐδόθη αὐτοῖς ἀπάντησις, ὅτε πρὸ τριῶν μηνῶν ἐκοινοποιήθη εἰς ὅλα τὰ χωρία, ὅτι τὸ τουρκικὸν δημόσιον μετεβίβασε ταῦτα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Σουλτάνου. Σὰς βεβαίῳ, ὅτι οἱ κάτοικοι ἐνεθουσιάζθησαν ἐκ τῆς εἰδήσεως ταύτης καὶ ἠσθάνθησαν ἀνακούφισιν διότι θὰ ἔχωσιν εἰς τὸ μέλλον κύριον τῶν χωρίων αὐτῶν αὐτὸν τοῦτον τὸν Σουλτάνον, διότι ἐπίστευον—καὶ πολὺ δικαίως—ὅτι ἀπαλλασσόμενοι τῶν καταπίσεων τῶν διαφόρων ἐνοικιαστῶν πολλὰς θὰ εἶχον εὐκολίας ἐκ μέρους τῆς Σουλτανικῆς ἐπιστάσεως. Ἡ πεποίθησις αὕτη τῶν κατοίκων ἦτο, κατὰ τὴν γνώμην μου, δικαία καὶ ὀρθή, διότι οὐδέποτε ὁ Σουλτάνος γιγνόμενος ἰδιοκτῆτης τῶν χωρίων τούτων ἐσκεφθῇ να χειροτερεύσῃ τὴν κατὰστασιν τῶν πιστῶν καὶ εὐπειθῶν αὐτοῦ ἐν Ἡπείρῳ ὑπηκόων, αὐτῶν οἵτινες, ἄχρι τοῦδε, οὐδεμίαν εἰς τὸ Κράτος του παρέσχον ἐνόχλησιν.

Ἀφοῦ δὲ τοιαύτη εἶνε ἡ γνώμη μου ὡς ἐξετάσωμεν λοιπὸν πῶς ἐδημιουργήθη ἡ κατὰστασις ἡ ἐκρυθμὸς ἐν Ἡπείρῳ καὶ ἐπροκλήθησαν διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους τῶν Ἡπειρωτῶν, ἐπιστήμως δὲ καὶ ἐκ μέρους τῶν μητροπολιτῶν πρὸς τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Ὅτε ἡγέρθη ὁ θόρυβος δὲν εἶχε συμβῆ τίποτε σχεδὸν ἐν Ἡπείρῳ, ἡ φαντασία μόνον τοῦ κατεπτοημέιου καὶ φοβισμένου νεωτέρου Ἡπειρώτου ὅστις φαντάζεται ὅτι τὰ ἀγαθὰ πίπτουν μόνον τῶν ὡς σῦκα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἄνευ κόπτων, ἄνευ μόχθων, ἄνευ ἀντιστάσεως πρὸς οἰονδήποτε ἄνευ ὑφάσεως ράβδου (κύριε φύλαττε ἀπὸ τοῦφεκι ἡ μαχαίρι), ἡ φαντασία λέγω τοῦ Ἡπειρώτου τοῦ ἐδημιούργησε τὰ περισσότερα καὶ τὰ ἐπολλαπλασίασε καὶ τὰ ἐμεγάλωσε καὶ τὰ ἐκατέβουον καὶ τὰ ἐχαψαν οἱ περισσότεροι καὶ ἐκείνοι οἵτινες σὺν τὰς εὐρον ὠφέλιμα ὑπὲρ ἐαυτῶν. Καὶ σήμερον ἀκόμη τὸ ζήτημα εἶνε ἐκκρεμὲς διότι ἐπωλήθησαν μὲν τὰ κτήματα δὲν παρέλαβον ὅμως ταῦτα εἰσὶ οἱ ἐπιστάται τοῦ Σουλτάνου, ὡς μὴ ληξάσης εἰσέτι τῆς ἐνοικιάσεως αὐτῶν. Διωρίσθησαν μόνον οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ἀγροφύλακες ἵνα ᾧσιν ἐτοιμοὶ καὶ κατὰ καθήκον ἐπεσκέψθησαν διάφορα χωρία ὡς ἐξετάσωσι τὰ θέοντα καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον γίνωσιν ἐνήμεροι τῆς ὑπηρεσίας ἣν ὀφείλουν να ἐκτελέσωσι. Οἱ κύριοι οὗτοι ἐξαίρεσις ἐνὸς μουδῆρου ἐδρεύοντος ἐν Ἰωαννίνοις, καὶ τριῶν μεμούριδων ἐδρεύοντων ἐν Βοστίνῃ, Κονίτῃ καὶ Λαύρῳ, εἶνε ὅλοι λιπάκηδες ζυπόλητοι οἵτινες μόλις διωρίσθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ἐνόμισαν ὅτι ὁμιλοῦν μετὰ τὸν Σουλτάνον.

ἐννομεν τὴν πρῶτον μας ἀπὸ τοὺς ἱσχυροὺς
ἀλλ' ἀπὸ τὰς ιδίας μας δυναμείας, πρὸς τὸν πα-
τριωτικόν μας, ἀπὸ τὸ ἐνδιαιρέον τῆς πρῆ-
τρειάς μας. Οἱ ἱσχυροί, εἶπε, πολλοί, ἀν οὐ
πάντοτε, ἀποβλέποντες εἰς ἰδίαν συμφέροντα,
περὶ τῶν ἰδίων μεμενημένοι πάντοτε καὶ ὄχι δι'
τὴν πρόδοιν καὶ τὴν μεγάλειον τῶν ἄλλων.
διὰ τοῦτο καὶ ἡμέεις πρέπει μόνον, μά να μέ-
νωμεν διὰ τὴν πρόδοιν καὶ τὴν δόξαν τῆς πρ-
τειδος ἀφασισόμενοι βλοψύχως εἰς αὐτήν.

— Μετ' ἐνθουσιασμῶν καὶ πατριωτικᾶς ζή-
λου καὶ ἤξευρε καὶ πορηθεσίην Τεταρτὴν
τοὺς λόγους εἰς τοὺς οὐκ οὖνος ἔγεινε ἡ μισθό-
σις ἐγένετο θεωρία, εἰς τοὺς ἄλλους ἐκλήθη
ὁ ἄνθρωπος νὰ πάρου τὸν μισθὸν των. Κάθε
ποῦ προσήρχητο εἰς τὸ τραπέζι, μετὰ τῆς
καρπίας, ἔπεινε τὰ ἀνήκουα εἰς αὐτόν καὶ ἔπει-
σεν ἐπιθήγειν εἰς τὸ κουτάκι τοῦ ταμείου τῆς
μίσνης, ἕκανε τὸ σταυρὸν του καὶ τὰ ἔριπτε
ἐκ ψευδίζων καὶ ἀπὸ μίαν εὐχὴν. Κανεῖς
ἐκραύησε τὸν μισθὸν του. Ἐκ τῆς διαχω-
τικῆς τὸν ἐφέραν ὁ λοχαγὸς κ. Λαμπ-
πουλος τὸσον ἐνεθουσίασθη, ὥστε ἀνεβλὼν
μέσους εἰς ἑνα πεζοῦλί ἐξεφώνησε ἐνθους-
δέστατος καὶ πατριωτικώτατος λόγον.

— Μπαρῶ, παιδιά, τοῦ εἶπε τελειώσαν
λόγον, ἐρανήκατε ὡς Ἕλληνας γνήσιοι, καὶ
εἵνε πούρω διὰ νὰ τὰ θυσιάσω γὰρ τὴν
γλυκεיא πατρίδα τους. Χορήμα τώρα αἷμα θύ-
ρασαι τῇ ἀνάγκῃ. Μπαρῶ! διὰ τῆς διαχο-
τικῆς αὐτῆς ἐτιμήσατε τὴν μικράν κατὰ τὴν
κτασιν, μεγάλην ὅμως γὰρ τὰ παιδιὰ της πα-
τρίδας μας.

Ἀλλὰ ζήτωκαρυαὶ τότε καὶ χειρο-
τήματα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν Δευτέραν ἄφιικον ἐν Βόλῳ 150 πε-
νηγὰτ Γάλλοι, τοὺς οὗτοις ὑπεδέχθησαν
ἀρχαὶ τῆς πόλεως τὴν πρώτην μεταμορφω-
σαν δι' ἑκάστον τραίνον εἰς δύο Μήλειας
ἐσταματήσαν εἰς Δημητριάδα όπου ἐπισκέψα-
ται τὰς ἀρχαιοτήτας. Κατόπιν μετέβησαν
Λεγωνία όπου ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ἐνθουσι-
ασμένην ὑπὸ τὸν κατοίκων, προσεφέρθη
ἀποφαικτικά καὶ ἄρθρα ἄνθη. Κατόπιν με-
τέβησαν εἰς Μήλειας όπου τοὺς υπεδέχθησαν
Ἀρχαὶ καὶ ἄνθη ἐπισκεφθέντες τὰς ἀρχαιο-
τάς. Ἐπείστρεψαν δὲ τὴν Τιν ἐσπερινήν.
τρατὶνον ἐσταμάτησε κατ' ὠλην τῆς Δημαρχ-
στασιότητός. Τοὺς παρασηφάτας προεφύ-
Γαλλιστὶν ὁ Δημαρχος περιηγήσας αὐτοὺς
γένωσκαι ὑποστηρικταὶ τῶν δικαιωμάτων
Ἑλληνισμῶ ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας.
Γάλλος Φυλὸς ἀπήγγειλε Ἑλληνιστὶ εἰς
« Εὐχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐργάζεσθαι
γένωσκαι θαυμαστάς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας
πόλις τῆς Νεωτέρης Οὐμαζήσαντες τὴν Ἀρχαί-
δοῦτι μετέδωκε τὰ σῶτα τοῦ πολιτισμοῦ
ἀναπόκειν τὴν Νεωτέρην ἀνακαρίτως, διότι
Ἑλλήνες εἰς δευτὰς περιστάσεις τῆς Γαλ-
ἐπείσθησαν πρὸς τὸ πλευρόν των Γάλλων
εἶνα λαὸς φιλικὸς ὑπερός.»

Οἱ Γάλλοι μετέβησαν εἰς Λαρισσάν καὶ
κεῖθεν ἐπέκυλισαν τὰ Τεμπά. Εν Λαρ-
ἐγένετο ὡστόσο εἰς αὐτοὺς θερμὴ δεξι-
ἦ. Ἐκεῖθεν θά μετεβῶσιν εἰς Καλαμπάκαν
ἐπίσκεψιν τὸν Τεμπόν. Πανταχοῦ ὁ ἑλλη-
λαὸς παρέσχεν εἰς τοὺς ξένους πρόθυμον φ-
ἐξενικ καὶ ἐνθουσιώδη υποδοχὴν, ὥστε ἀπεί-
μενοι εἰς τὴν πατρίδα των, όπου καὶ μόνον
καύσθησαν τὴν συνήγορος των Ἑλληνισμῶ
καίων, νὰ ἐνθουσιώσιν εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ
ἑλληνικῆς φυλῆς, τῆς μόνης ἐν τῷ Αἰμῷ
ἐκτιστικῆς δύναμις καὶ τοῦ μόνο προοδεύ-
παράγοντος. — Διὰ τοῦ ἐξ Ὀδησσῶ κατα-
σάντος Ρωσιστῶ ἀπρωπολίου ἀρίστου προ-
ὁ βασιλοποιῶς Χριστοφόρος.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς «φωνῆς τῆς Ἠπείρου»
ρισκοῦνται ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους Ἀριθ. 109
ἰθιον τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐντὸς τῶν γρα-
τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ